НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

НОВА ЗОРА®

www.novazora.net

www.zora-news.com

Г.С. Раковски: Любовта към Отечеството превъзходи сичките световни добрини

ВТОРНИК, 4 ДЕКЕМВРИ 2018 г. ЦЕНА 1 ЛВ. СОФИЯ ГОДИНА XXI (XXVIII) БРОЙ 45

ЖИВОТЪТ НЕ Е БЕЗКРАЕН ПРАЗНИК

СЪДБАТА НА ПИСАТЕЛЯ КАТО ПРОБЛЕМ НА ЛИТЕРАТУРАТА И ОБЩЕСТВОТО

По повод книгата на проф. Бончо Асенов „Случаят Георги Марков"

Всеки сериозен и значим писател е особен проблем за литературата и обществото, който различното историческо време разрешава според нагласите, критериите и конюнктурата си. Не писателят избира времето, но времето непременно избира писателя, формира, утвърждава или го отрича, подтиква или задържа развитието му, използва го, казано направо, като своя собственост. Творецът е продукт или жертва на времето, а не обратното. Когато писателят забрави това и си въобрази, че е по-силен от всичко и всички; че в него е властта и е способен да обръща времето, без да позволи да бъде обръщан от него, настъпва колизия, от която почти никога не преодолява и не се измъква от нея.

Панко АНЧЕВ

Писателят най-често си въобразява, че борбите, които води в живота и в литературата, са все епични и обогатяващи историята, придавайки й високи цели, героичен дух и величавост. Но те обикновено остават до битовото си равнище, а драмата му – лично поражение и загуба.

И все пак, личната драма на писателя е огромен и обикновено трудно разбираем и разрешим социален и литературен проблем, защото събира в себе си и типологизира драмите на стотици и хиляди хора, заблудили се, че могат да надмогнат правилата на бита и историята. Или че животът е достатъчно дълъг, за да остане време за поправяне на грешката.

"Клещите" и ръцете, които ги държат

От живота и драмите на писателя винаги могат да си извлекат поуки. В това е смисълът те да се изучават – особено на писател, доброволно попаднал в клещите на голяма политическа или геополитическа игра, в която трябва да изпълни определени действия, чийто резултат ще го засегне отгоре-отгоре. Понеже като човек е твърде малък, за да бъде пряк участник в нея. Затова и в начало не си дава сметка какви са тези клещи и какво ще извадят чрез него; нито **чии са ръцете, които ги държат.** Коварството на личния му избор е в това, че **влизането в тях е лесно, дори приятно, раскаещо честолюбието и обещаващо онова, към което толкова се стреми.**

Драмата идва после, когато осъзнае, че повече не може така; че се нуждае от спокойствие и свобода; че едно са му обещавали, а идва друго; че мечтания успех така и ще го подмине.

На стр. 6-7

ДА СИ ОТВОРИМ ОЧИТЕ НАВРЕМЕ

РЗМИСЛИ СЛЕД ПРОВОКАЦИЯТА НА УКРАЙНА В АЗОВСКО МОРЕ

На 25 ноември т.г. в района на Керченския пролив украински военноморски съдове навлязоха в участък на Азовско море, считан от Русия за нейни териториални води. Руската брегова охрана откри огън и задържа т**ри украински кораба.** Президентът на Украйна **Петро Порошенко** реагира като въведе военно положение в страната си и постави въоръжените сили в бойна готовност, като обяви, **че съществувала заплаха от пълномащабна война на Украйна с Русия.** Това е най-значителната пряка военна конфронтация между двете страни от началото на **2014г.,** когато украинската крайна десница извърши държавен преврат, направляван и финансиран от Европейския съюз и Държавния департамент на САЩ по времето на президента Обама. Превратът хвърли региона в състояние на постоянна криза.

Няма съмнение, че инцидентът в Азовско море е една от провокациите, **режисирани от американския империализъм и неговите съюзници. Други** такива са споменатия **преврат в Киев,** многобройните **газови нападения в Сирия,** приписвани на правителството в Дамаск, **обвинението към Москва за натравяне на семейство Скрипал** във Великобритания, т.н. руска *„намеса"* **в американските президентски избори и пр. и пр.** Всички те целят да се създават **предтекст за налагане на санкции и осъществяване на военна агресия срещу Русия.** Както и при всички други случаи на антируско поведение на режима на Порошенко, и сега **НАТО, Евросъюзът и САЩ незабавно взеха страната на Украйна.** Те обявиха действията на Русия за акт на *„агресия"* и *„нарушение на международното право"*. **Президентът Тръмп дори отмени запланувана среща с президента Путин, която трябваше да се състои** на срещата на **Г-20 в Буенос Айрес.** Порошенко обяви, че е получил уверенията на американския държавен секретар **Майк Помпео,** че Вашингон ще му осигури *„пълна подкрепа"*, включително и военна!

Инцидентът в Азовско море е само една от планираните провокации срещу Росия

Налага се впечатлението, че Порошенко предизвика кризата с Русия само няколко месеца преди президентските избори в Украйна, които той рискува да загуби поради своята значителна и растяща непопулярност. Въвеждането на военно положение му дава -**на него и на военните** - големи пълномощия, включително правото **да се обискират жилища и автомобили, да се ограничава свободата на медиите, да се цензурира интернетът и да се забраняват демонстрациите. Нещо повече, бяха отменени изборите за местни органи на властта в десет избирателни окръга.** Действията на Порошенко са насочени **както против Русия, така и против населението на самата Украйна.**

В резултат от събитията в Азовско море **Украйна и Русия** са достигнали ръба на войната, която лесно би могла да въвлече и чакащите на пусия империалистическите сили. Русия обаче обяви, че ще разположи в Крим **нов дивизион от противовъздушната система** *„С-400 Триумф"*. **И вече го направи.** Според списание *„Тайм"* ситуацията е такава, че би могла да породи криза като тази в **Тонкинския залив, която през 1964г. послужи като повод за военната интервенция на САЩ във Виетнам.**

На стр. 2

Многослойната провокация

Военното положение в Украйна закъсня с пет години

Проявявайки разум, Виктор Янукович бе длъжен да въведе военното положение в Украйна още преди пет години. И възможно, печалните последствия от държавния преврат през 2014 година нямаше да се случат, Украйна щеше да бъде държава, дружествена към Русия, напълно съхранила териториалната си цялост.

Николай СТАРИКОВ

Впрочем, ненаправеното тогава **днес вече е невъзможно.** Днес военното положение позволява на киевското ръководство **да поддържа в обществото определена антируска, по-точно, антироссийска психоза.** Струва си да обърнем внимание, че Порошенко и **компания** въвеждат военно положение тогава, когато да не извършват за тях е невъзможно: **след като Русия твърдо пресича провокационния набег на украинските кораби, Киев просто е длъжен да отговори по определен начин.**

Как Русия трябва да реагира на това? Предполагам, нашите военни са прекрасно осведомени за **реалните планове или отсъствието на такива у марионетъчното киевско ръководство.** Затова най-добрият вариант е **запазването на спокойствието** и твърдо пресичане на подобни провокации, ако те последват. Периодът на увещанията и разговорите, на опитите да се обръщаме към разума, **остана в миналото. Ако Украйна осъществява провокации, те трябва да се пресичат, при това не по начина, който би се искал на киевската власт. На тях им е нужно проливане на кръв, а на нас - дружествена Украйна, и руската политика по отношение на съседите трябва да се гради изхождайки от това, че нашите интереси, на Русия, и тези на киевската хунта - не съвпадат.**

Времето на провокацията в Керченския пролив навежда на определени мисли. Не бива да изключваме, **че в основата лежи не само киевският план,** където точка по точка са разписани **враждебните действия по отношение на Русия,** за да бъдат решени собствените **вътрешнополитически задачи. Твърде е вероятно провокацията в Керченския пролив да има за цел прикриването в световното информационно пространство факта за използването от проамериканските бойци в Сирия на химическо оръжие против мирните жители на Алепо.** Покрай това, изострянето на отношенията между **Москва и Киев** дава определени козове на ръководителите на западните държави при **продължаването на антируската информационна кампания и натиска срещу ръководството на страната ни на предстоящата среща на** *„Г-20“* **в Аржентина.**

Затова провокациите на украинската власт трябва да бъдат разглеждани като **многослойна баница.** На долното ниво са **интересите на Порошенко,** по-горе са **нуждите на световните информационни ресурси, и най-накрая, най-горното ниво - нуждите на световния политически истъбилишмънт.**

Николай Стариков за “Военно-промишлен куриер“

Превод от руски език **Гиис Гулиев**

Изкупление за греха Хак ни е! – Люба Кулезич да ни учи на морал

Енчо ЕНЧЕВ

Когато Люба Кулезич – една сполучлива проекция на *"обществен типаж"*, който руският президент определи като *"жени с понижена социална отговорност"*, започна да се *"мята като цветарка"* **по телевизиите и да раздава безплатно, непоискан от никого морал,** веднага се сетих за **Херман Гьоринг, който** *"като чуел за културата и се хващал за пистолета..."*.“ Не съм гледал телевизионната изява на **Б.Б. в шоуто на Слави Трифонов,** тъй като по принцип не следя това предаване по чисто естетически съображения.....**Не изпитвам обаче кой знае какви съмнения,** че *"учиндолският шоумен"* се е възползвал от случая *"и е полегнал на власта"*...И то не за друго ,а поради **ноторно известният факт, че в условията, в които** *"виреят"* **българските медии, случилото се напълно се вмества в актуалният мейнстрийм...**Нека да не забравяме все пак,че това са *"независимите"* **български медии,които от всички положения, които заемат най-много обичат** *"легналото положение"*.... барабар с *"наведеното"*...! А иначе, това, че **Слави е** *"обслужил"* **власта е наистина не просто морално укоримо,но и отвратително за човек,който очевидно има претенцията да е носител на** *"новият обществен морал"*....Прочее, претенция доволно безумна за да бъде подмината от всички българи без **психиатрична регистрация** с насмешка и **снизхождение**.... Затова пък получила вота на **критично висок процент от българските граждани и то на нарочно проведен национален референдум!**... В чисто статистически план, този факт достатъчно обективно указва за съществуването на **опасни разрушителни тенденции в масовото съзнание на обществото,породени от, уви, критично високия праг на** *"опростачването"* на българина... В случая, за който става дума бях провокиран от **участието на Кулезич в известна** *"кабеларка"*, **където** *"фамозната"* **журналистка с** *"пяна на уста"* **сипеше** *"огън и жупел"* **срещу учиндолеца... Точно Кулезич,която Кеворкян нарече от телевизионният екран заради фриволното й медийно поведение** *"уличница"* и чийто журналистическа кариера **премина изцяло в обслужването на политическите интереси на всякакви политически непрокопсаници и най-вече на националната олигархия,сега да се изправя на** *"медийният амвон"* **за да чете морал на другите като нея....**? Това вече е меко казано прекалено.... **То си е висша форма на нахалство и безочие...**

В действителност, нещата са много прости и *"войната"*, която се опитва *"да подпали"* **Кулезич не е в** *"полето"* на морала...???Както гласеше известна сентенция:*"...за каквото и да ви говорят да знаете,че става въпрос за пари"* Точно в това е същността и на медийният ажиотаж. Там е заровено кучето. Става дума за битка за **преразпределението на огромните** *"сенчести"* **финансови потоци,от които на практика се финансира политкоректното поведение на българските медии....** Нещата в случая са сведени до поведението на героя на Илф и Петров, мошеника Щура Балаганов,който не иска да пусне **друг мошеник и аферист-Паниковски на територията,която осигурява собственото му криминално съществуване...** Така че да се търси в случая някакъв морален императив би било абсолютна загуба на време и интелектуална енергия...

Другото нещо,което убягва на **моралната норма** е,че в края на краищата **заради битките между мошениците страда обществото.**

Нека обаче в случая да приемем страданието,като изкупление за греха ни,че...*"пуснахме търговците в храма"*!

ДА СИ ОТВОРИМ ОЧИТЕ НАВРЕМЕ

От стр. 1

Руските медии предупредиха, че е възможна *„голяма война“*, която да причини гибелта на стотици хиляди хора и от двете страни.

Подкопаването на руското геостратегическо влияние във важния за Русия Черноморски регион е съставна част от плана на американските компании да сложат ръка върху ресурсите на обширните територии, които някога влизаха в състава на СССР. И ако до 1991г. Турция беше единствената държава-членка на НАТО с **излаз на Черно море,** днес всички черноморски държави с изключение **на самата Русия или влизат в НАТО, или се управляват от антируски и проамерикански режими, като тези в Грузия и Украйна,** поставени на власт чрез новото оръжие на империализма наречено*„цветни революции“. Нека си припомним, че* като модел те бяха използвани най-напред в България. Такова беше *„всенародното въстание“* - от зимата на 1997г., с което бе свалено от власт правителството на Демократичната левица.

Опасната криза в Азовско море е поредното свидетелство, че с разпадането на **Съветския съюз п рез 1991г.** е сложено началото нов исторически период на империалистически войни. Преформатирането на Близкия изток е съвсем пред очите ни. Изключителната безразсъдност на подпалвачите на войни обаче и на техните *„леви“ и „десни“* **марионетки в Източна Европа,** в това число и у нас, може да се обясни с **дълбоката криза на американския и световния капитализъм и вопиощата му необходимост от ресурси и презапределение на пазарите.** Част от тази криза е подемът на лекомислено отричаната доскоро класова борба. Събитията в Иран, Индия, на много места в Европа, а също и в САЩ, само потвърждават непоклатимата правда за **движещите сили на борбата със световния империализъм.**

Десетте области, в които е въведено военно положение. Властите имат право да ограничават придвижването и да забраняват протести, стачки и др. на тяхна територия

Президент на Русия Владимир Владимирович Путин не разполага с друг отговор на непрекъснато нарастващия натиск на империализма, освен да съчетава усилията си за разумност в политиката спрямо колективния Запад и осигуряване на необходимия за отговор военен ресурс на федерацията. След *„разпадането“* **на СССР, който всъщност беше пренесен в жертва на безумната перестроечна надежда, че може да бъде приглушена идейната ненавист на Запада към социалистическата алтернатива в негово лице, се открои и все по-дръзко и нагло се откроява ламтежът към неизчислимите ресурси и богатства на руската земя.** Принципът, че добрата Русия може да бъде само **завладяната Русия,** добива все по-ясни очертания и всички прикриващи тази истина димни пропагандни завеси, **стават все по-прозрачни.** Тези истини станаха очевидни дори за **олигарсите на Русия,** милиардите на които, **според тъпия перестроичен прогнозизъм, трябваше да успеят да ги интегрират в световния рай на капитала и управлението на света.** Оказа се обаче, че за вълците от Уолстрийт, Русия е неприемлива най-вече заради **несъгласието си да пожертва наред с материалните си богатства и духовния ресурс на народа си, ведно с величието и блясъка на неговите достижения в историята.**

В този смисъл крушението на СССР със своите последствия е **нещо много по-грандиозно от измеренията на една гигантска геополитическа катастрофа.** Не ядрената мощ, не ракетите и танковите армии, **а алтернативата на вълчия свят на капитализма беше неговата най-голяма сила. СССР имаше страшни зъби, но отказваше да вие с вълчата глутница на световните хищници.**

Днес, раната на Русия, от страшната загуба на кръв, все още е отворена. И като всяка глутница, **светът на хищниците се възбужда от мириса на кръв.** И все по-страшно тракат челюстите, премлели костите на половината човечество. И има само едно място от където може да дойде спасение! – **идеята, че този вълчи свят може да получи алтернативата, която така лекомислено похитихме. Това най-много жадуват народите на Русия, както и всички, които до първи петли дор трижди се отрекоха от правдата.**

Но Бог вижда. И ще отсъди!

Остава ние да си отворим очите навреме.

ЗОРА

ОБНАДЕЖДАВАЩИ ПРИЗИВИ НА РАЗУМА

На 26 ноември 2018 г. в Народния театър *„Иван Вазов“* се проведе **Всенароден събор за единение на българите.** Инициатор за срещата бе сдружението с нестопанска цел *„Инициатива „Единение“*, с председател академик **Стефан Воденичаров**, регистрирано в Софийски градски съд през 2018 г. Управителният съвет включва и академик **Георги Марков, доц. Даниела Бобева, доц. Цвета Маркова и Красимир Дачев от Българската търговска промишлена палата.** В Сдружението участват и учени, бизнесмени, общественици и интелектуалци. На форума са поканени и **33 обществени организации,** които подкрепят инициативата. От чужбина пристига за участие и **Велислава Петрова,** член на Управителния съвет на **Клуб** *„Милениум“*, докторант по вирусология и генетика в **Кеймбриджкия университет в Англия.**

Клубът е създаден на **28 март 2016 г.,** като организация с нестопанска цел. Той се афишира **като мисловен кръг на българи, родени след 1981 и работещи за развитието на България,** включително за завръщането им в отечеството. От клуба имат няколко основни искания. Изпреварвайки смисъла на тази публикация, ще ги споменем още сега:

дипломите на депутатите, министрите и магистратите да се публични, за да се вижда какви хора, с какво образование, квалификация и ценз управляват страната;

насаждането на остра конфронтация в обществото да се инкриминира, понеже тя подкопава българската държава и обслужва чужди интереси;

наказателна отговорност и обществена нетърпимост към *„крадците на националното богатство“* **и безкомпромисната му конфискация.**

На събора вземаха участие **акад. Георги Марков, акад. Благовест Сендов, акад. Антон Дончев, акад. Дамян Дамянов, проф. Михаил Неделчев, проф. Стефан Хаджитодоров, ген. Тодор Бояджиев, ген. Васил Върбанов и др.**

Национално движение „Помирение за възход на България“, **не беше сред поканените, неизвестно по какви причини.** Неговото открито писмо до гл. редактор на в-к *„Нова Зора“* и **точка четвърта** – *„Основни цели“* **и точка пета** – *„Средства за постигане на целите“*, бяха публикувани във в-к *„Нова Зора“*, бр. 37 от 9 октомври 2018 г. Темата за единението, никога не е слизала от страниците на в. *„Нова Зора“*. Може да се каже, без преувеличение, че в това отношение вестникът е пионер и пропагандатор на тази идея. Още в следващия брой 38-ми от 16-ти октомври, темата бе подкрепена от г-н Ангел Телбизов с **обширното писмо до редакцията:** *„Едениението и смяната на системата“*. **В брой 39-ти** от 23-ти октомври академик **Асен Богданов – председател на Обществената академия за образование, наука и култура, определи идеята, като** *„единствено спасителна“* **и горещо подкрепи инициативата на Интелектуален кръг** *„Зора“* **за създаване на всенародно движение за единение.**

На 30-ти октомври в br.40, бе публикуван разговора между главния редактор **Минчо Минчев и проф. Трендафил Митев,** със заглавие: *„Тежкият маховик на историята“*, по повод монографията на **проф. Митев** *„Национално помирение за единение и спасение на България“*. И това само част от най-скорошните публикации по тази тема.

Инициативния комитет поздравява от страниците на вестник *„Нова Зора“* **организаторите и участниците във форума и ще съдейства за постигане на основните цели от Инициатива** *„Единение“*, **защото това е единствения правилен път за избавяне на България от тресавището, в което затъна през последните 29 години на т.н „преход“ към демокрация и пазарна икономика, т.е. капитализъм. Но наша призната българска слабост е неумението да се обединяваме. Пагубен е** **инатът всеки сам да се мъчи да оре народната нива. И защото това е непосилно, тази нива да се оказва все по-неподредена и по-буренясала.** Разпространеният материал *„Национален събор за единение на българите“* съвпада по дух и с много от постановките в него, с програмата на Национално движение *„Помирение за възход на България“*, както с предложените за приемане решения, така и с прокламираната необходимост от всенародно обсъждане на документа

На стр. 4

Иван Гарелов, Иван Гранитски и Александър Маринов бяха дейни участници във всенародния събор за единение на българите на 26 ноември 2018г.

РАЗНИ ХОРА, ИДЕАЛИ НИКАКВИ ...

Миналата неделя, 25 ноември, в Брюксел окончателно бе узаконен разводът между ЕС и Обединеното кралство Великобритания. Подписването на *„историческото“* споразумение с Лондон стана възможно след като **загрижената за Гибралтар Испания получи увереното, че преговорите с Великобритания за статута на този пролив ще продължат и след излизането на острова от ЕС.** При това положение Мадрид се отказа да налага вето върху Брекзит и 27-те европейски лидери одобриха с подписа си **сделката с правителството на Тереза Мей.** На Мей остана да убеди парламента и **собствената си партия** в полезността за Обединеното кралство на договореното с Брюксел. **Защото в знак на несъгласие правителството й напуснаха шестима министри, а настоящият министър на външните работи на Великобритания Джеръми Хънт нарече сделката** *„Турски капан“*, **който щял да превърне страната в сателит на ЕС.**

По ирония на съдбата, същия ден в неутрална Швейцария се проведе референдум дали да се режат или не рогата на кравите. А в САЩ сенаторът демократ **Джак Рийд** обвини президента **Доналд Тръмп, че е излъгал относно заключението на ЦРУ по случая Кашоги. Тръмп беше казал, че ЦРУ не е установило връзка на престолонаследника на Саудитска Арабия принц Мохамед бин Салман с убийството на саудитския журналист Джамал Кашоги,** извършено в Генералното посолство на пустинното кралство в Истанбул. А, според **сенатора Рийд,** заключението на ЦРУ било, че **принцът е пряко замесен в това престъпление.** Въпреки това Тръмп заяви, че **САЩ ще продължат да подкрепят на саудитците.**

Парите не миришат,

особено когато са повечко, а при визитата си в Рияд американският президент сключи сделка за 480 млрд. долара, от които 110 млрд. за продажба на американско въоръжение и 370 млрд. долара саудитски инвестиции в инфраструктурата на САЩ. В момента Тръмп е притиснат в ъгъла заради особените си отношения със саудитската кралска фамилия и се опитва да отклони вниманието **към границата с Мексико,** където армията е получила нареждане **да стреля срещу всеки, опитал се да премине нелегално на територията на САЩ.**

Що се отнася до нелегалните мигранти, които напират от Азия и Африка към Европа, въпреки застудяването техният поток не спира. Според изявление на турското МВР, коментирано във вестник *„Миллиет“* (24.11.2018), **само за една седмица са били осуетени 7 опита за нелегално преминаване на мигранти на турска територия и са били заловени 258 нередовни мигранти.** В същото време съпругата на турския президент, *Емине Ердоган,* твърди, че мигрантите са хора угнетени, **които са изгубили родината си два пъти.** Понеже били откъснати от своите семейства, а семейството било един **вид родина.**

На свой ред външният министър на Турция **Мевлют Чавушоглу** реагира остро на изявленията на гостуващите в страната **еврокомисари Федерика Могерини и Йоханес Хан, че трябва да се провери къде и как са изхарчени парите, които ЕС е превел на Анкара като помощ за бежанците.** *„Заради двойните стандарти и своето лицемерие, в нашите очи ЕС е ненадежден източник“,* **каза Чавушоглу.**(„Миллиет“, 22.11.2018).

В същия брой на *„Миллиет“* е предадено в резюме словото на президента **Ердоган пред срещата на върха, посветена на жените и правосъдието.** Там Ердоган декларира, че в страната му не е възможна дискриминация на жените, понеже в културните й корени нямало **такива неща. А по отношение на грижите за старите хора, Турция нямала аналог на Запад и била номер едно. Ден по-рано в речта си при откриването на Цивилизационния увиверситет в Истанбул Ердоган обеща до 5-10 години Турция да надмине като качество на образованието Германия.** *„Ние сме членове на цивилизация, в която моливът стои над сабята. Ако попитат какви са отличителните особености на ислямската цивилизация, една от тях ще бъде книгата и библиотеката. В Германия ги попитах колко студенти има и ми отговориха, че са 3 милиона. А у нас те са близо 8 милиона. След 5-10 години ще ги надминем и като качество“.*

Връщайки се на въпроса за (не)**дискриминирането на жените в Турция,** ще разкажем накратко една публикация във вестник *„Миллиет“* (24.11.2018), която показва **цялата несъстоятелност на Истанбулската конвенция за закрила на жените от домашно насилие.** Преди три години живеещият в истанбулския квартал *„Байрампаша“* **Якуп Д. се оженил за Мерием Д. Между съпрузите често избухвали спорове и кавги, като булката не желаела да види семейството на мъжа си.** Нещо повече, **изгонила го на улицата** и той отседнал за постоянно в един хотел, намиращ се в близост до квартала. **Мъжът завел дело за развод,** за което жената научила едва когато й донесли съдебна призовка. **Мерием заявила, че не желае да се развежда и поискала от мъжа си купчина пари.** Избухнал нов спор, при който войнствената съпруга **пребила Якуп с точилката.** Едва отскубнал се от ръцете й, **той потърсил убежище в полицейския център, след което отишъл да се лекува в болница.** По негов сигнал започнало разследване на инцидента и бил изготвен обвинителен акт, с който се искало **наказание на побойницата до 3 години затвор.** И, тъй като ответницата не се явила да даде показания, била издадена **заповед за нейното залавяне. Истанбулска конвенция ли?! Кой ще защити мъжете от домашното насилие на съпругите амазонки?**

Не стига това, ами **Орхан Бурсалъ** обявява от страниците на вестник *„Джумхуриет“* (22.11.2018), че на местните избори ще гласува за този кандидат за кмет на мегаполиса, който ще го разпарчетоса и разпилее. Понеже с 20 милионното си население Истанбул, заедно с хинтерланда на **Мраморно море и Тракия изсмукват икономически кръвта на страната, причинявайки нищета и обезлюдяване на градовете в Анадола**. *„Истанбул е един от големите градове на слаборазвитите страни“*, пише Бурсалъ. **Каква Истанбулска конвенция, какви пет лева!**

Какво става през това време в балканския

„остров на стабилността“ - България,

която управляващите в София рекламират и като **локомотив на евроатлантическата интеграция на страните от Западните Балкани?** Нищо, освен скандали, пораждащи протести и **масово народно отхвърляне на** *„политическия елит“* и овладените от него **институции на държавата, пропити от всепиющо корупция.** Още не затихнал скандалът с вицепремиера **Валери Симеонов** и започна да се навива спиралата на нов. Той е свързан с (не)подготвеността на избраната от самия него за вицепремиер **Марияна Николова,** доскоро началник на кабинета на подалия оставка **вицепремиер Симеонов.** Сякаш е слязла от Марс, тя поиска **две седмици за да се запознае със сферите на дейност на своя настойник,** като заяви, че няма да се бори с шума. Обсадена от журналистите, **Николова приличаше на мишка в капан.** Но предизвикателствата пред нея предстоят. Защото при честите отсъствия от страната на премиера **Бойко Борисов** и другите вицепремиери, като **Екатерина Захариева, Красимир Каракачанов и Томислав Дончев, може да се наложи точно Марияна Николова да ръководи правителството.**

Не ни стигаше Екатеринка, та ни пробутаха и Мариянка!

Бог да пази България, щом и коалиционният партньор в ОП Волен Сидеров не се подписа под нейната номинация, понеже нищо не знаел за нея! Със сигурност Николова няма да се занимава с *„шумозаглушаване“* и строителство на *„лифтове и пързалки“*, нито с интеграция на малцинствата, но дали ще *„наблюдава“* **ДАБЧ и енергетиката, както Валери Симеонов, това е неизвестно.** Не ни се вярва да се нагърби и с продължаването на *„Великата българска ограда“*, с която толкова се гордееше Симеонов. Защото там се намеси прокуратурата и *„първостроителят“* **Валери моментално посочи като отговорни за евентуалните злоупотреби областните управители.** А кой носи вина за търговията с удостоверения за български произход в ДАБЧ? **Само Красимир Каракачанов ли ще опере пешкира, или отговорност ще понесе и министърът на правосъдието Цецка Цачева?**

Що се отнася до демографската криза, тя не се разреши при Валери Симеонов, няма да се реши и при **Марияна Николова. Но и работата на Екатерина Захариева не е за хвалба. Тя именно ни забърка и с Истанбулската конвенция, и с глобалния пакт за миграцията на ООН.** Види се това е една от причините с функциите на външен министър да се нагърби **премиерът Борисов.** Не че пътуванията в чужбина не му харесват. Но, въпреки рекламираното като *„успешно“* **европредседателство, отношенията между Белград и Прищина отново са като пред война след предприетите от Прищина арести в Сръбска Митровица.** А пък бившият премиер на Македония **Никола Груевски предпочете емиграцията в Унгария** пред затвора в страната, която доскоро управляваше. Будапеща му предостави политическо убежище, като преди това един унгарски вестник писа, че Груевски бил избягал с **фалшив български паспорт.** Що се отнася до Сърбия, нейният президент Вучич твърди, че **България никога не е помагала на страната му.** И, че сръбското приятелство трябвало да се заслужи. Какво остава тогава от балканските *„успехи“* на Борисов? Едното желание: **България, Гърция, Румъния и Сърбия да домакинстват общо на Световното първенство по футбол през 2030 година.**

В тази смътна обстановка, когато протестите у нас не спират, управляващите отново размахват

плашилата на нестабилността и хаоса,

както и на опасността БСП и ДПС да се върнат на власт. Все едно че светът се върти около коалицията ГЕРБ-ОП и преди нея не е имало други управления! **И, тъй като мантрите за** *„най-добрия бюджет“* **и очаквания икономически ръст от 3,6% не засищат гладните, нашите хубавци се хванаха като удавници за една публикация в руския вестник** *„Коммерсант“*, **в която се твърди, че** *„Турски поток“* **ще продължи към Европа през България.** При това, следвайки буквално трасето на проваления от Борисов проект *„Южен поток“*. Обаче от руска страна нито потвърждават, нито опровергават написаното в *„Коммерсант“*. Дори информацията да се потвърди, кой ще ни върне *„годините, изядени от скакалци“?* Нали Борисов се похвали пред представители на **Американската търговска камара в България, че лично е спря три руски енергийни проекта?** Излиза, че целта на упражнението е била вместо директно от Русия, да купуваме руски природен газ от Турция. Ако пък става реч за поредното приспиване на русофилски настроения електорат преди европейските и евентуалните предсрочни парламентарни избори, **този филм вече ни е омръзнал**. Същото се отнася и за **ажиотажа около проекта АЕЦ** *„Белене“*, **на който търсим** *„стратегически инвеститор“*, **който да налее милиарди без никакви гаранции, че ще си избие инвестицията.** Още повече, когато управляващите в България се люшкат от една крайност в друга, оправдавайки се с европейските директиви и третия енергиен пакет. Директиви, които не важат за Унгария или Германия..

А предстои и да се *„модернизират“* **ВВС с** *„нови изтребители“*, **като F-16,** за които лобират Цветан Цветанов и **бившият президент Росен Плевнелиев**. Както казваха едни бивши хайдути във филма *„Капитан Петко Войвода“*: *„Войводо, чини ни се, че големият хайдутлук баш сега започва!“*

Острието на *„присъдружните“* медии,

политолози и социолози се насочва не **срещу изпълнителната власт, а срещу президента и неговата съпруга. Целта е прозрачна: да се отклони вниманието от проверките на прокуратурата за злоупотребите в ДАБЧ и за имотните облаги, получени от видни гербери. Като финансовия министър Владислав Горанов, на когото още през 2012 г. кръстникът му му подарил за безвъзмездно ползване луксозен апартамент в комплекса на Кирил Домусчиев. Или като депутатите Десислава Атанасова и Красимир Велчев,** придобили съответно **апартамент и офис** на цени два пъти по-ниски от пазарните. Облажил се е дори *„герберът под наем“* **и разобличител на ДС,** сега водещ на предаването *„Документите“* **по телевизия** *„Европа“* **Антон Тодоров.** Според една публикация в Интернет, агент *„Рудолф“* **ползва гарсонера от 35 квадратни метра в комплекса на Кирил Домусчиев.**

Юнак до юнака, мила моя майно льо!

Медиите обаче акцентират на една случка, при която кола на НСО е спряла в насрещното платно пред мола, уж за да слезе президентската съпруга Десислава Радева. И някак си случайно един *„буден гражданин“* **заснел с телефона си как охранителката на президентската съпруга се разправя със служител на КАТ,** а не е заснел самата Радева. **Трябвало всички да повярват на очите му.** И никой не си задава въпроса, **кого охранява въпросната охранителка? Колата и шофьора на НСО, или Десислава Радева? Защо тя не я е придружила в мола? От НСО също мълчат като риби, оставяйки Десислава Радева да обяснява във Фейсбук, че изобщо не е била в тази кола.** Пък и възможно ли е пред мола **да няма видеокамери,** които да **удостоверят кой лъже?** Ако Радева се окаже права, прокуратурата би следвало да се занимае с *„будния гражданин“* **и да установи кому върши услуга той. Ще се изненадате ли, ако се окаже активист я на ГЕРБ, я на някои присъдружници в престъплението?**

ПЕТКО ПЕТКОВ

ОБНАДЕЖДАВАЩИ ПРИЗИВИ НА РАЗУМА

От стр. 3

ВЪЗГЛЕДИ ЗА НАЦИОНАЛНИТЕ ЦЕЛИ И ПРИОРИТЕТИ ЗА УСТОЙЧИВО РАЗВИТИЕ НА БЪЛГАРИЯ, изготвен от български учени, индустриалци и общественици, след което да бъде връчен на председателя на 44-тото Народно събрание , което да приеме **НАЦИОНАЛНА СТРАТЕГИЯ ЗА РАЗВИТИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ.** В решенията на форума, наред с горепосочените предложения на **Клуб** *„Милениум“* се включват и други като:

стриктно прилагане на конкурсното начало в държавната администрация;

законово ограничение на престоя във власта на всички нива не повече от времето, съответстващо на два мандата;

решителни и дългосрочни мерки за спиране на демографската криза;

въвеждане на конституционното изискване важните за страната и обществото закони и решения да се вземат с квалифицирано мнозинство от 2/3 от народните представители. Въвеждане на института на индивидуалната конституционна жалба;

стимулиране възпитанието на децата, качествено образование, съобразено с потребностите на държавата и обществото, както и грижа за българската наука и култура;

здравеопазване – достатъчно и качествено;

борба с бедността чрез премахване на бюрократичните спънки и подкрепа на спонтанската инициатива. Подкрепа на българският производител стремящ се към създаването на продукти с висока добавена стойност;

запазване надпартийния характер на инициативата и създаване на *„Съвет на старейшините“,* **включващ личности с безспорно признание и авторитет в обществото,** който да служи като коректив на всяка власт, да издига глас срещу всяка несправедливост и всяко отклонение от начертания път и да бъде гарант за спазването на свободата и словото и за осигуряването на обществения интерес. Интересът на обществото трябва да бъде над всичко;

Като съществена стъпка към национално помирение да се създаде Институт за национална памет, който да направи исторически обективна оценка на дейността и архивите на органите на **Държавна сигурност от 1925 г. досега.** В института да се включи и дейността на Комисията по досиетата.

Инициативният комитет на Национално движение „Помирение за възход на България", създаден по предложение на Интелектуален клуб *„Зора“,* не крие и своите различия. **Първото** от тях е заявеното разбиране, че *„ЕДИНЕНИЕТО не е помирение по отношение на историческите събития и факти, а като обединение около общи цели и приоритети за бъдещото развитие и просперитет на България“*. Ние считаме, че в основата за постигане на заявените приоритети и цели за единение на българите, е преминаването на българското общество, въпреки неимоверните трудности, през **ПОМИРЕНИЕТО**. **Това е истинската предпоставка за мир и съгласие и като** резултат постигане на т.н. *„политическа воля“*, за реализация на каквито и да е проекти за просперитет и възход на България. Трябва да се премине този *„рубикон“,* **в името на България !** От историческия опит знаем, че така са постъпвали воюващи държави, политически и социални движения, етнически групи и пр. **У нас разделението, конфронтацията и противоборството започва още от 1918 г. и затова ние издигнахме призива:** *„Сто години стигат“!* **Второто ни различие** е свързано с включването на т.н. **Комисия по досиетата в предлагания Институт за национална памет. Ние считаме, че Комисията по досиетата е в основата на насажданото по всякакъв начин на разделение и конфронтация в българското общество и затова предлагаме тя да бъде закрита, а архивните единици да се предадат в Националния държавен архив**. Нищо не налага да се прави *„исторически обективна оценка на дейността и архивите на органите на Държавна сигурност от 1925 г. досега“*, т.е. и в настоящия момент. Всяка държава, независимо от обществено-икономическия и политически строй е изграждала и **поддържала такива органи, които са част от имунната система на държавата**. Ако най-после не се спре *„войната с миналото“,* никакви красиви идеи, обединения, предложения и пр. няма да бъдат реализирани. **На трето място** сме скептично настроени по отношение на инициативата за създаване на *„Съвет на старейшините“*. Считаме, че такъв институт е реалистичен само при нормално функционираща правова държава, наличие на „политическа воля" и висок обществен и личен морал. За съжаление тези предпоставки при нас не са на лице, може би в обозримо бъдеще!?.

В заключение отново подчертаваме, че приветствам усилията на организаторите на **националния сбор за единение на българите** и в най-скоро време ще установим необходимите контакти с тях, за да се включим според възможностите си в тази **историческа задача – Единението, като единствения път на нацията.**

28.11.2018 г. Гр. София

За ИК на НД *„Помирение за възход на България“* – **адв. Тодор Предов** – д-р по право, секретар на Интелектуален клуб *„Зора“*.

ЖИВОТЪТ НЕ Е БЕЗКРАЕН ПРАЗНИК

СЪДБАТА НА ПИСАТЕЛЯ КАТО ПРОБЛЕМ НА ЛИТЕРАТУРАТА И ОБЩЕСТВОТО

От стр. 1

Точно тогава тези, които го държат, нехаят за това. Защото те **играят друга игра** и малко ги интересува **участта на този, който е в техните клещи.** Стига, разбиа се, да не ги предава и злепоставя непоправимо.

А тези отстреща не го посрещат с отворени обятия, а както обикновено се случва, вкопчват го безцеремонно в своите клещи и изобщо не се церемонят с него.

И триумфът се превръща в поражение.

Думата ми е за станалия митичен писател Георги Марков. Моите разсъждения са предизвикани от една много интересна и добросъвестно написана книга: *„Случаят „Георги Марков"* **от проф. Бончо Асенов, посветена на неговия живот, творчество и смърт.** Всъщност, главната тема е тази смърт, с която толкова спекулират определени кръгове в антикомунистическата си ярост. Тя трябва да докаже колко **жестоки и безчовечни** са били методите на предишната власт срещу всеки дръзнал да я критикува или дори само да я постави под съмнение. **А Марков няколко години бил правил това по радио ВВС, а после и по радиостанциите** *„Дойче веле"* и *„Свободна Европа"*.

Един от непреодолимите комплекси на антикомунистическата пропаганда е постното и хилаво българско дисиденство до 1989 г. Този комплекс тя няма как да го прикрие и дори постоянно го вади на показ. Затова и с такава радост използва счинената от нея история за *„героизма"* **на Георги Марков. Неговите** *„Задочни репортажи за България"* **са обявени за литературните шедьоври на антикомунистическата борба, образец на високо писателско майсторство, смелост и дори героизъм.** А като се добави лесно конструираната версия, понеже изглежда достоверна **за всеки ленив ум,** чакащ подобна залъгалката, **че уж е бил убит от ДС по нареждане на Тодор Живков заради изобличителнията в тях, дефицитът от толкова нужните й** *„борци срещу комунизма"* като че ли леко намалява. Ала само в очите на тези, които са заслепени от поразяващата й власт.

Бончо Асенов е кадрови офицер от ДС. Един бивш офицер от ДС винаги притежава повече информация от всички журналисти, писали книги и статии за убийството на Георги Марков. Като професионалист много повече от когото и да било от аматьорите-журналисти познава дейността на тайните служби и умее да я анализира. Те май изобщо не я познават, а само се опиват от получената даром смелост да я ругаят и разобличават. **Бончо Асенов няма необходимост да счупнява басни, а преценява достоверността на факти през тяхната допустимост и достоверност.** Т. е. най-напред по това дали тези факти са реални или измислени. Именно с тази си професионална умелост той пристъпва към **излагането и преценката на събитията по въпросния случай. Б. Асенов лесно отделя истината от лъжата, факта от измислицата. Защото познава отлично от собствен опит на служител в службите познава похватите и начина на мислене на хората, които конструират сценария, по който се провежда операцията заедно с целия облак от лъжливи следи с цел да се отклони (поне за известно време!) вниманието на контраразузнаването и агентът остане задълго неоткрит и неоткриваем.** Разбира се, документе за подобни важни от различна гледна точка операции нито са в изобилие, нито се оповестяват. А хората, работещи по подобни случаи, винаги са **най-високи професионалисти,** неподвластни на съблазните за шумотевици и слава, готови да отнесат в гробовете си

тайната на замисъла и изпълнението.

Почеркът и начинът на мислене и действие обаче остават. Но четенето им трябва да бъде добросъвестно и професионално. Както го прави Бончо Асенов в тази си книга.

Преди да стане писател Георги Марков е бил инженер-химик. Този факт пряко се отнася до неговата **сетнешна съдба на писател и герой в една грандиозна (истинска и спекулативна) игра. Затова и наблягам на него!**

В началото на **50-те години на XX век,** когато Марков публикува първите си разкази и очерци, в българския литературен живот вече се е утвърдило едно неписано правило – **новите писатели са предимно филолози по образование, студенти в Софийския университет (най-вече по специалността българска филология).** Те са най-близо до редакциите, участват в университетски литературни кръжоци, наблюдавани са от ръководството на СБП и редакциите. Те си имат **свои места в кафенета и аудитории** за срещи и разговори. Компаниите на младите писатели са обикновено **съставени от такива студенти. Затова на идващите** *„отвън"* **се гледа с известно недоверие и дори подозрение. На тях им е по-трудно** *„да пробият"*. **Георги Марков сякаш без усилие нарушава това правило – при това почти без някой да му оказва съпротива.** Този психологически момент е важен за по-нататъшното поведение на младия тогава писател. **Той** *„изпреварва"* **доста други свои връстници-филолози** и категорично се утвърждава като един от най-надеждите и талантливи млади автори. Марков охотно бива приеман в средите на утвърдените писатели, на известни и влиятелни хора **от писателската, но и от партийната и държавната власт.** За него се говори, името му е популярно, съветват се с него. Бил е и привлекателен за жените мъж.

Още нещо важно в биографията на Георги Марков: сериозното му заболяване от туберкулоза и дългото лечение на коварната тогава болест. В крайна сметка бива излекуван. Още една победа за младия мъж и творец.

Към писателската слава и успехите сред жените се добавят високите хонорари, синекурната длъжност, но и интересът на високопоставени ръководители на тайните служби към личността му. Кой не би бил щастлив с такава биография.

Но една такава щастлива биография не носи само радости и пари. Тя, както се казва,

дърпа дявола за опашката

и насочва вниманието му към новоизгрялата звезда на българската литература от 60-те години на XX век.

В края на 1969 г. заминава в Италия при брат си. И повече не се връща.

Днешните му апологети и биографи твърдят, че **Георги Марков е избягал от България по политически причини. Да избягаш** *„тайно"* **с личен автомобил, при това западен, по онова време е чиста фантастика.** За да преминеш българската граница освен **входяща виза** за съответната страна се изискваше и *изходяща*. **Задграничните паспорти трябваше да бъдат снабдени с тези две визи, за да те пропуснат през съответния граничен пункт. Проф. Бончо Асенов подробно разказва в книгата си с чия изключително висока протекция и по какъв начин Георги Марков напуща страната, за да отиде при брат си. Въпреки категоричния отказ на неговия директор на издателство** *„Народна младеж"*, **където тогава е работел. В книгата се проследяват действията му в Англия, начините, с които успява да започне работа в ВВС, анализират се писмата, които изпраща от там до свои близки в България. Но най-важното: на Марков цели две години българската консулска служба в Лондон охотно продължава изходящата му виза, защото без нея ще се окаже невъзвращенец.** Към края на този двегодишен период в писмата си той става **все по-критичен и гневен заради бавенето на визата в българската консулска служба. Бончо Асенов ни подсказва, че вече е задействана решителната част от сценария, по който Георги Марков** *„бяга"* **от страната и получава доверието на английските тайни служби да започне работа в ВВС.**

Аз не отричам, че една от причините Георги Марков да приеме участие в цялата тази без съмнение сложна и опасна операция, е амбицията му да пробие като писател в Англия и Западна Европа. Представите му за литературния успех на Запад са извлечени от **българския литературен живот, в който ДС отваря повече пътища към лесното издаване на книги, към наградите, похвалите, високото място в литературната йерархия.** Затова е силно изнервен от слабия интерес към творчеството му **в Англия. Вече невъзвращенец Георги Марков в радио** *„Свободна Европа"*, **да постъпи там на работа – поне за известно време, да събере сведения за някои от сътрудниците на българската секция, след което да се прибере в България. Тогава ще се разрази огромен политически скандал и ще бъде разобличено участието на ЦРУ в подривните акции срещу България и социализма.**

Бончо Асенов смята, че тук операцията очевидно е *„прихваната"* **от английските тайни служби и ЦРУ и Георги Марков става обект на разработки от тях.** Работите му вече вървят зле, трудностите се увеличават, възможностите за постигане на литературен успех на Запад са по същество изчерпани. Както се казва, *„облаците над главата му се сгъстяват"*. Все пак неговите *„Задочни репортажи"* биват четени по *„Свободна Европа"*. „Пробивът" **е организиран от тези, които Марков е трябвало да разобличи по-късно, и които вече подготвят развръзката в играта, в която се е въвлякъл.**

За нововизлюпените наши антикомунисти предишните тайни служби са съставени от глупави, неграмотни и злобни служители, чиято единствена задача **е да вербуват и убиват. Без дори да мислят. Антикомунистическата версия за смъртта на Георги Марков като убийство за отмъщение и наказание заради критичното му отношение към властта, заповядано лично от Тодор Живков (но съгласувано с тогавашния ръководител на СССР Юрий Андоропов) е плод на легендата за времето преди 1989 г.**

За лъжата, като грях

Тази легенда, обаче е родена **в празни глави,** които се надяват **повтаряйки хиляди пъти една лъжа, да я превърнат в истина.** За младите, които не познават **реалностите от миналото, а и не им се разсъждава дали това, което им говорят е истина и дали изобщо е възможно да се действа по толкова нелепи начини, е лесно да се оставят да ги заблудят и убедят. Лъжата обаче е грях, който рано или късно бива застигнат от възмездие.**

Бончо Асенов аргументирано, вещо и най-важното добросъвестно и като подготвен специалист доказва несъстоятелността и невярността на версията за намесата на българските тайни служби в смъртта на писателя. Това не е трудно да се докаже от професионална гледна точка, но въпреки това лъжата битува **толкова години и се насажда като истина. Георги Марков обаче не е герой или мъченик, а жертва на своята суета, амбиция, наивност, лекомислие. Но и на жестокостта и безсърдечието на английските тайни служби, които не се поколебават да пресекат операцията, която му е възложена и която той допуска да бъде разкрита. И пада жертва в т. нар.** *„студена война"*.

Но по-важното е друго.

Дори и в смъртта си **Георги Марков** не може да излезе от примката, в която **от суета и непредзливост, нереална преценка на собствените си сили и възможности, психологическа издръжливост и професионални способности е влязал. Животът не е литературен сюжет, който можеш сам да насочваш в благоприятна за тебе посока, за да получиш онова, което смяташ, че ти се полага. Изборът на Марков не може да е постъпка на герой от криминален роман, а решение, за което се носи отговорност. В подобни случаи обратният път е затворен!**

Аз силно се надявам, че тази книга ще сложи край върху т. нар. *„случай Георги Марков"* **в неговия пропаганден вариант и антикомунистически смисъл.** За да отвори **разсъждения за човека и неговата съдба** и особено за избора, **служенето и отговорността на писателя,** който трябва да помни, че **личният му живот би могъл да съблазни други и да ги вкара в изкушения, на които те не биха устояли.** Но не само за писателя, а за всеки, който си представя живота като безкраен празник...

Животът обаче не е безкраен празник – особено когато се включиш в нещо, чиято цена е твърде висока.

Съдбата на Георги Марков го доказва за сетен път.

Лондон, гара Виктория 1978г.

Преди триумфът да стане поражение

Животът, уви, не е литературен сюжет!

И НАГРАДИТЕ ПОНЯКОГА СА СПРАВЕДЛИВИ. И ЗАСЛУЖЕНИ!

Издателство *„Захарий Стоянов"* присъди на **Панко Анчев** – литературовед, публицист, мислител и изследовател на духовните територии на българската и руската литература, критик на теорията и практиката на западния постмодернизъм и глобализъм – **наградата за 2018г на името на летописеца на българската Национално - демократична революция** *„Захарий Стоянов"*.

Според формулировката под която стои подписа на **чл. кор. Иван Гранитски – директор, собственик и главен редактор на националната културна институция изд.** *„Захарий Стоянов"*, наградата се дава *„За заслуги към Отечеството"*.

Редакцията на в. *„Нова Зора"*, **като честити високото отличие на своя изтъкнат автор, с радост се присъединява към прозренията на г-н Гранитски и отговорно препотвърждава посочените от него в придружителната грамота основания.**

Поредицата *„Българският ум"*, която включва литературно-критически студии за едни от най-изтъкнатите имена в българската литература, като *„непрочетените"*, според критическата разшифровка на Панко Анчев творчески завещания на Г. С. Раковски, Иван Хаджийски, Цветан Стоянов, Тончо Жечев, Кръстьо Коюмджиев и последната, за сега *„непрочетеният Димитър Талев"*, наред с *„Христо Ботев, като мислител"*, *„Съвестта на думите"*, *„Руският Разум"*, *„В зоната на разпада, романите на Ф.М. Достоевски"* **и още много книги и изследвания,** очертават творческият образ на този *„историк на идеите"* и философ на историята, както сполучливо определи Панко Анчев и неговият широк творчески диапазон **проф. Симеон Янев.**

Пожелаваме на приятеля, съмишленика и защитника на правдата и вековната твърд на българщината – Панко Анчев, още много награди *„За заслуги към Отечеството"*, *за* благодарната кауза на България и нейния народ.

ЗОРА

УНИЩОЖАВАНЕТО НА БЪЛГАРИЯ

Авторът **Никола Л. Филипов** е роден през 1948 г. в Асеновград. Завършил е висше образование в Пловдивския университет и следдипломна квалификация към Техническия университет в София. Пише още като ученик и има публикувани близо 600 статии, очерци, разкази и стихове в над трийсет български и чуждестранни вестници и списания.

Издал е тринадесет самостоятелни книги, от които две издадени на английски в Лондон и една на руски език в Москва. Някои от книгите му са претърпели по две и три издания, а сайтът „4ети.ме“ е определил книгата му „Що е то Лондон и що прави нашенецът там“ като една от най-търсените и четени книги от български автори.

Филипов е член е на Съюза на независимите български писатели и на Международния съюз на писателите и журналистите. В последните две десетилетия живее предимно в Лондон.

Искам народен съд, запишете ме като свидетел

Свидетел съм и ще свидетелствам пред който и да е съд –интернационален, вселенски... и на Господа ще свидетелсвам, дори в Страшния съд!

Когато *„връщаха земята“*, **унищожиха земеделието ни.** В останалите бивши социалистически страни я връщаха **само на тези, които желаеха да си я обработват сами**. Имал дядо му в тази местност **три декара** - отрязват му от единия край на блока съответно три декара. **Но... кооперативният блок си остава и машинната обработка също.** Неполучилите земята си, ще **получават съответния наем** (рента) от кооперативното обработване на тяхната земя.

А в България? Ако насила някога са я взели от някого, защо трябваше насила да я връщат на потомците им, които очИвАдно не можеха да си я поемат и обработват?! Аз съм един именно от тези, чиято земя сега пустее. Новосформираната кооперация отказва да я обработва, защото нивата ми не е в съседство с новообразуваните блокове.

А блоковете? Оградил си някой по средата му два-три декара и засадил дръвчета, защото хем не може да ги обработва, хем е против кооперативното обработване, смятайки го за комунистическо. Като куче на сено. Нали знаете, кучето сено не яде, ама като **легне върху него** - не дава ни на кравата, ни на овцата да яде от сеното!

Е-еех, беше време, когато идваха делегации от Италия, Франция и САЩ да се учат от българския опит в селското стопанство! Аз лично съм бил **свидетел на такива посещения в Пловдивско,** когато сестра ми бе **агроном-бригадир. Ще осъдим ли някога виновниците за унищожаването на българското селско стопанство?!**

А фабриките, а заводите?

Как така ще получи цял завод някой си, защото дядо му някога имал там работилничка? Не вярвах, че това може да се случи, но... в България и това стана. Та в тоя завод има дял и моят баща, и твоята майка, та и аз! Всички, чиито отчисления от заплатите ни отиваха за **построяването, дострояването и надстрояването на завода.**

Протестирам! Като сме ви избрали за **депутати или министри,** не сме ви **упълномощили да разпродавате на безценица или раздавате общонародното имущество – нито земите, нито горите, нито фабриките и заводите ни!**

Що за подмазвачество, що за корупция и ограбване са това?

Може би Симеон нямаше да владее сега толкова **гори, ако блюдолизците не заверждаха исковете за земи,** които не са били **лична собственост,** а дарявани на **царската институция.** При едно посещение на **цар Фердинанд в Пловдив например, градската управа му подарява най-големия пловдивски хълм – Джендем тепе. Има официално решение по този въпрос!** И сега Симеон по същата логика може да иска и него, можеше и да го получи по същия начин.

Свидетелствата сами говорят...

Ама тая тогавашна градска управа **като чия собственост е смятала, че е този хълм, та да го подарява така с лека ръка?** В надпреварата за **даряване и подмазване, управата на Софийска област е могла да му подари Софийското поле, Бургаската областна управа – Странджа планина и така нататък... И сега?**

Сега наследникът да смята България като своя частна собственост и да си препродава на евреи, англичани и американци не по декари, а по планини и полета. Да обявява **търгове за Рила, Пирин и Странджа,** при което съседите ще ползват предимство **при закупуването,** с цел окрупняване на територията си.

Съседът ми платил на двама лъжесвидетели, които подписали, че баща му имал пет декара земя край река Чая в северната част на Асеновград и... сега разполага с тези декари. Нищо, че са били **чужди** – мои и твои, общи... Той ме кандардисваше и мен **да се облажа по същия начин** – трябвало да си намеря само **още един свидетел, защото първият щял да бъде самият той.**

Но... аз имам съвест. И чувство за отговорност... За човещина...

Обиколил съм почти всички европейски страни. В България бе извършена най-престъпната приватизация в Европа. Разорени бяха и индустрията, и земеделието, и банковата система, и... всичко, което е могло да бъде ограбено. Пряко и косвено откраднати над 130-150 милиарда лева според статистиката. Все с маските на **добродетели...** Прогонени бяха **над два милиона души да търсят препитание в чужбина. И унищожаването на страната продължава. Докога?**

Искам народен съд! Запишете ме като основен свидетел!

Никола Филипов, Лондон, nikl-filipov@yahoo.co.uk

И НИЕ БЯХМЕ БЪЛГАРИ

Освобождението на Македония от турско по време на Балканската война, преселването по Конвенцията и живота на преселниците след това, предавам в своите книги главно чрез произходящето в няколко села – местожителството на моите родители и близки в Гърция и след това в България.

Петдесет-шейсет години след извършената размяна на населението между България и Гърция, аз посетих **неколкократно родните места на предците ми в Гърция,** разговарях с местни жители, търсех останали стари сгради, хора – съвременници на преселението или останали там **потомци на някогашното** *„българогласно“* **местно население.**

Какво заварих в Гърция?

Село Грубовци (Гурбеш) сега се нарича **Агросика** (Дива смокиня) **и е изцяло подновено**. От старите къщи бяха останали две-три постройки, които се ползваха за обори или хамбари. **В църквата и в гробищата не можах да открия и следа от някогашните български надписи.** Всичко бе старателно унищожено и затрито, сякаш никога не е съществувало. **Нито в църквата, нито в кметството имаше някакви архивни материали, свидетелстващи за времето преди преселението.** Животът на селото сякаш започваше **от 1913 година,** независимо, че то е съществувало векове преди това.

В село Аларе, сега наричано Архондико, са останали неизселили се две семейства: едното – на кмета, някогашен българин. При издирването и срещата ми с него и потомците му установих, **че те се страхуват и срамуват да говорят на български, че са станали по-гърци от самите гърци.** Защо се страхуват ми разкри на следващия ден в град Пазар (някогашния **Енидже Вардар, днес Яница) един по-кураж-лия непознат, след като се убеди, че действително съм от България.**

Тази карта на „Гръцката провинция Източна Румелия“ виси на стената в клуба на едноименната организация в град Гумендже (сега Гумениса) в днешна Гърция.

И сега, както и някога, ако гръцките власти установят, че някой ползва български език в общуването си, пее български песни или поддържа каквато и да е връзка с България или с българи – той бива дамгосван! Съставя му се досие в полицията и от него се снема **доверието.** На такъв човек и на потомците му не може да се повери **никаква държавна работа, той губи правата и привилегиите на гръцки гражданин.** Когато братовчед ми трябваше да ме регистрира в полицията заради гостуването ми, той настояваше пред служителите, че нямаме **никаква родствена връзка,** а просто сме се запознали при летуването му в България.

А защо се срамуват ли? Защото в гръцкия тълковен речник думата „вулгарос“ има две значения: първото е вулгарен - груб, непристоен, циничен, мръсен, невъзпитан, просташи, а второто – българин, индивид принадлежащ към българската нация. И това се втълпява **поколения наред,** като се отъждествяват тези две значения на думата.

Ще илюстрирам гръцката демокрация с една случка с **българомохамеданин** или както предците ми са ги наричали – **помаци**.

Като минавахме покрай пощата на **град Яница**, някакъв младеж направи поклон на калеко ми и го помоли за нещо. Влезнахме вътре. **Калеко ми му попълни бланка за пощенски запис, младежът нацапа палеца си с химикал и сложи отпечатъка си върху декларацията.** А предната вечер в разговора ни заявяваха, че в Гърция няма неграмотни и почти всички завършват средно образование.

Излязохме от пощата и аз се възползвах от случилото се.

- А този младеж защо е неграмотен? Нали твърдите, че няма неграмотни в Гърция?

- А…, ама той е турчин, от онези – аргатите, дето ни берат тютюна. В България да не би и турците да ходят на училище!?

Трудно ми бе да проумея това. Постепенно разбрах, че законите за разни социални придобивки, за майчинство, детски надбавки и други подобни, в Гърция важали само за онези, които са записани в паспортите като гърци, изповядват източното православие и говорят единствено на гръцки език. Най-тежката и мръсна работа се давала на друговерците и отгоре на това им се плащало по половин надница. Джамии можело само да се рушат, но не и да се строят нови. Дори ако убиеш негрък, присъдата била доста **по-снизходителна,** отколкото, ако убиеш истински грък!

Случи ми се да срещна и да разговарям на български с един такъв помак в центъра на Истанбул. Там той имаше малко магазинче и като разбра, че съм от България, с мъка сподели:

- И ние бяхме българи. Аз съм от Гюмюрджинско. България ни изостави, никой не се интересуваше от нас. Ама ние – помаците нямаме нищо общо с гърците – нито знаем гръцки, нито религията ни е християнска. Като не издържахме на гръцкия тормоз – избягахме в Турция и сега постепенно ставаме турци. Ако България ни предоставяше гражданство и полагаше някакви грижи за нас, щяхме да дойдем в България. Защото ние вкъщи говорим само на български и знаем от прадедите ни, че сме потурчени българи.

Човекът искаше да каже българи, насилствено приели исляма. А случката беше отпреди да се разбере, **че България влиза в Евросъюза,** така че не мога да му припиша някакви задни мисли, каквито имат днес много от претендиращите за български паспорти македонци.

Пропагандните машини в съседните ни страни бълваха повече змии и гущери, отколкото **тоталитарната наша власт.** Населението там така бе дресирано, че никой в **Егейска Македония, никой в Гърция не ми вярваше, че в България не само че не е забранено да се пеят гръцки песни, ами и непрекъснато са в употреба по ресторанти и заведения. И никой не е осъден за това, че пеел гръцка песен.**

А в другата част – Вардарската, *„свободната“* **Македония, бяха убедени, че само за споменаване на думата** *„Македония“* **българските власти вкарват в затвора. Гледаха ме като герой дори заради факта,** че съм купил две-три грамофонни плочи с **македонски народни песни** и не се плаша да ги внеса през границата в България. **Защото за пренасяне на български вестници, книги или плочи, техните титовистки македонски власти действително вкарваха в затвора!**

Не само българското помашко население в Гърция бе отчуждено от българската нация. Заради пасивността и непукизма на **българските управници,** останалото след Конвенциите **българско източноправославно население в Егейска Македония постепенно се заразява от македонизма.** Фейсбук приятелите ми от тези балкански земи вече се смятат за **македонци по народност,** пренебрегвайки преданията и твърденията **на предците си,** че са българи. А и някак си **ситуацията в Гърция е такава, че е потърпимо или по-пренебрежимо да си представител на измислена македонска или помашка нация, отколкото да се считаш кореняк-българин.**

- И ние бяхме българи! – **така ми каза и Делян,** когато ме заговори на обекта **Сити пойнт в центъра на Лондон.**

След този вече познат за мене израз, същият започна да ми разказва на някакъв **старинен славянобългалски диалект за родната му Мала Преспа, един от трите района в днешна Албания, в които народната памет не е забравила, че живеещите там са потомствени българи.** Той също изразяваше своето **съжаление, че България днес не се интересува от тях, не се интересува изобщо от своите съплеменници в Албания.** Поради което по-младото поколение ще не ще, вече възприема идеята, че не са българи, **а македонци по народност.**

Но… да погледнем малко и във

Вътрешнополитически план.

Докато и в Гърция, и в Турция бяха разрешени националните въпроси чрез проведени успешни *„възродителни процеси“* **още в пър-**

В своите бележки братя Бъкстон отбелязват, че на Балканите единствено България е толерантна към инородците.

вата четвърт на миналия двайсети век, то в България националният въпрос винаги е зависел от политическата конюнктура. Когато нямаше радио и телевизия, истините можеха да научат само **някои единици,** лично пребивавали в района, като например **английските депутати, братята Ноел и Чарлз Бъкстон,** които са докладвали в техния парламент, **че на Балканите единствено България е толерантна към малцинствата, че единствено в България турците можели спокойно да изучават своя език и да проповядват своята религия.**

Преди двайсетина години **един престарял мой познат от Кърджалийско ми разказваше любопитни факти, как той и предците му, от времето на Балканската война до момента били на няколко пъти преименовани,** та дори първия път и **религиозно прекръщавани. Девети септември например ги заварил като българи, но комунистите отново ги потурчили, Десети ноември също ги заварил като българи, но** *„демократите“* **пак ги направили турци…** Превратности, за каквито никой партиен лидер в **Гърция и Турция** не би и помислил да прилага. **След като през 1913 година Кръстю е преименован на Ставри, в Гърция повече никой не му е връщал българското име, без да има значение дали ще гласува за партията му или не.**

Бяхме българи, но вече не сме. И по чия вина? Защо от края на **Втората световна война** до днес съседните ни страни **удвоиха своето население,** а България единствена измежду тях остана на същото ниво? Защо българските каракачани набързо се обявиха за **гърци и се преселиха в южната ни съседка, която ги приемаше радушно и им предостави земя за заселване и паша?**

Та и на мен, когато **през 1979 година гръцкият консул в Пловдив ме извика на лично интервю при кандидатстването ми за виза,** ми загатна, че **щом произходът ми е оттам, ако междувременно съм се почувствал грък, щели да ми помогнат да се устроя в Гърция.**

Подпомага ли България онези, които се чувстват българи извън днешната й територия? Онези, чиито родители, баби и дядовци са милеели за майка България, но по злата участ на съдбата са останали извън нея? Защо ги изостави така лекомислено и недалновидно?

Никола Филипов, Лондон, nikl-filipov@yahoo.co.uk

СИСТЕМАТА, КОЯТО ТРЯБВА ДА БЪДЕ ДЕМОНТИРАНА

КРАТЪК АНАЛИЗ НА НОМЕНКЛАТУРАТА И ОЛИГАРХИЯТА В БЪЛГАРСКИ ВАРИАНТ
DEJA VU ALL OVER AGAIN

Димитър ПРОДАНОВ,
Брюксел, Белгия

Годината е 2018. Пет години са минали от 2013г. И пак има протести. **Дали обаче хората[1] са научили нещо?** Някои от исканията звучат като заемки от идеите на ДД **Заедно**[2]– *„смяна на системата“, „пряка демокрация“*, и др. И това ме обнадеждава. **Но нека, все пак, преговорим някои понятия, за да се изясни целта на упражнението. В противен случай след пиянството на един народ ще последва поредният махмурлук на нереалните очаквания. Deja vu all over again**[3].

Сегашният Запад[4], към който България се присъедини след 1998 г.[5], е затънал в Номенклатурна Олигархия, наричана още номенклатурокрация[6] – това е системата, която трябва да се демонтира! Тази система е лесно разпознавама за поколението **преди 1980 г.,** тъй като **бюрократичната номенклатурност** беше залегнала и във вида **държавен капитализъм, който минаваше за** *„развит социализъм“* **у нас.** Номенклатурата в Европа представлява това, което в Америка е известно като **deep state**, и действа като **негова марионетка, прокарвайки политиката му на Нов Световен Ред.** Защо тази форма на управление застрашава съществуването на планетата, е последната част на нашата теза.

ЧЕТИРИ ТЕЗИ ЗАЩО НОМЕНКЛАТУРАТА Е ВРЕДНА ЗА ОБЩЕСТВОТО

Номенклатурата възпроизвежда некомпетентността в управлението поради **принципа на Питър:** *един кадър се повишава дотогава, докато стигне своето ниво на некомпетентност.* **В една система, където уволнението е трудно, броят на некомпетентните се повишава до критична маса, след която системата се срива.** Тук примерите от близката история на България са доста забавни – например лицето СД, като министър на финансите в кабинета Борисов.

Номенклатурата се стреми да се възпроизвежда и стимулира форми в икономиката, които пораждат зависимост. Това следва непосредствено от **точка 1. Втората част на тезата следва от стремежа на системата да демонстрира незаменимост (т.е. да администрира все повече социално-икономичсеки взаимоотношения с все по-големи трудности) по чисто бюрократичен път.** Тук имам предвид всичките аграрни евро-субсидии, които изкривяват **единния Европейски пазар в полза на по-субсидираните фермери от една страна – например Франция или Полша – в сравнение с такива от България**[7]**.**

Номенклатурата стимулира корупцията. Това става поради провала на системата породен от **нарастваща некомпетентност и излишна бюрократизация.** Поради тази причина **икономическите субекти се опитват да заобикалят наложените правила.**

Номенклатурата води до провал в икономиката. Това за България няма смисъл да се аргументира, тъй като сме го изпитвали вече **два пъти за 30 години.**

ЗАЩО ОЛИГАРХИЯТА Е ВРЕДНА ЗА ОБЩЕСТВОТО?

В рамките на една страна, на мезо-ниво, **концентрацията на финансовия и индустриалния капитал води до възникване на финансово-индустриална олигархия.** Процесът може да се контролира до известна степен при наличие на **силна държавност**, но не може да се спре поради причини, които ще изложа по-долу. **Процесът на концентрация води до ерозия на демократичните институции и тяхното формализиране**[8]**. На макро (над-национално) ниво олигархичният модел е двигател на глобализацията**[9]**, която води до драстично увеличаване на социалното неравенство в световен мащаб, поради оптимизацията на структурата на разходите и избягване на данъчно облагане, където и когато може.** Пример за това е скандалът с **неправомерните данъчни облекчения за Амазон** от правителството на **Жан-Клод Юнкер в Люксембург**[10]. Същият г-н Юнкер, който понастоящем председателства Европейската Комисия.

Големият проблем свързан с олигархията в глобален мащаб е породен от финансовия модел съществуващ в нашата цивилизация.

Жан-Клод Юнкер

Банките дават заем за извършване на дейност или придобиване на имущество **под сложна лихва. Математиката на сложната лихва води до ексспоненциално нарастване на дълга. Това е невъзможно в свят с ограничени ресурси и линеен темп на добиването им. По тази причина неизбежно идва момент, в който дългът не може да се заплати и колатералът се изисква.** Следователно, има смисъл да се предполага, **че механизмът на сложната лихва е скрит инструмент за придобиване на реалните активи, заложени под формата на колатерал**[11]**. На второ място, проблемът идва от финансовата иновация** *"частично парично покритие"* – т.е. **издаването на пари под формата на дълг за бъдещи данъчни постъпления на държавата.** Тоест, държавата става **длъжна на частни банки**, които издават *„пари“* **и ги дават в заем със сложна лихва за разпореждане в икономиката.** Казано просто горепосоченият механизъм превръща **индустриалния капитал в собственост на финансовия по чисто паразитен начин.** Процесът може да се компенсира до известна степен с **ценова инфлация,** но това не е стабилен механизъм и води до периодични **икономически кризи.**

Концентрацията на глобално ниво води до конфликти за ресурси и пазари, които водят до войни между олигархичните *"елити"*. Историята на Европа е добра илюстрация за това. С напредването на технологията в**ойните стават все по-разрушителни.** Следователно, на настоящия етап **олигархичният капитализъм е опасен за планетата.**

ПАРЛАМЕНАРНАТА ДЕМОКРАЦИЯ КАТО ФАСАДА НА НОМЕНКЛАТУРОКРАЦИЯТА

Хората се самоуправляват добре в малки групи. Аристотел поставя критерия, че **гражданите на полиса** трябва да се познават **лично**[12]. **Това слага чертата на към 5000 –10 000 души.** По-големи образувания в миналото са се управлявали **опосредствено – чрез представители. Този механизъм се възпроизвежда в парламентарната демокрация.** От друга страна, за сегашното състояние на телекомуникациите **парламентарната демокрация не е необходимост. Хората могат да гласуват пряко он-лайн за неща, които ги засягат непосредствено. Примерът на Швейцария, в това отношение, е показателен за работеща смесена система с елемент на пряка демокрация. Парламентарната демокрация води до създаването на „казионни“, т.е. финансирани от олигархията, парламентарно-представени партии със своите номенклатурни апарати, които създават една пъстра палитра от многопартийна номенклатура. От посочения анализ следва, че няма нужда от професионални политици – номенклатурчици.**

ТЕЛЕВИЗИЯТА Е ОПИУМ ЗА НАРОДА

Перефразирам Маркс с неговата крилата фраза *„религията е опиум за народа“*. **Под** *„телевизия“* **тук имам предвид всички казионни медии – собственост на олигархията**, например Мърдок или в Български вариант **Прокопиев и Пеевски. Казионните медии нямат нищо общо със свободата на словото – те защитават интересите на рекламодателите си, на собствениците си, или на техните патрони**. Всяка позиция, изразена от тези медии, трабва да се разглежда като реклама, маркетинг или ПР. Поради кризата на модела **Мърдок/CNN в световен мащаб, от известно време наблюдаваме и пряко потискане на алтернативни медии и блогове в казионните социални медийни платформи.**

В заключение имаме съчетание между **номенклатура, олигархия, професионални партии и прислужни медии**[13]**, които в съчетание предствляват апарата на олигархичната номенклатурокрация.**

Това е системата, която трябва да се демонтира!

[1] Не обичам прекалената употреба на думата „народ“. Това предполага една аморфност, в която личността се размива и личната отговорност за постъпките изчезва. Затова пък думата „хора“ предполага множество на личности – достоянието на Европейската цивилизация от Ренесанса.

[2] Дисидентско Движение ЗАЕДНО – виж на www.zaedno.mobi и www.zaedno.TV

[3] Yogi Berra

[4] Тук имам предвид цялата система на OECD.

[5] След преформатиране на "елита". Слагам началото на процеса със знаковото убийство на Андрей Луканов – виден номенклатурчик и перестройчик, а впоследствие приватизатор и градител на капитализма.

[6] Анализ на Иван Даракчиев – https://zaedno.tv/2018/10/07/the-basics-of-nomenklaturocracy/

[7] https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/cap-funding/beneficiaries/direct-aid/pdf/annex2-2016_en.pdf

[8] Основен механизъм е легалното „закупуване“ на професионални политици посредством финансиране на предизборни кампании. Процесът е ясно изразен в САЩ.

[9] Изследване на екип от ETH Zurich показва, че 737 компании контролират 80% от световната икономика – https://www.forbes.com/sites/bruceupbin/2011/10/22/the-147-companies-that-control-everything

[10] https://www.ft.com/content/7ce5bf96-a83d-11e7-ab55-27219df83c97

[11] Поредица анализи на икономиста Майкъл Хъдсън – https://michael-hudson.com/2018/08/and-forgive-them-their-debts/

[12] Книга 7 на Политиката на Аристотел

[13] Presstitutes, по дефиницията на Пол Крейг Робъртс

КОЙ НЕНАВИЖДА ПАТРИОТИЗМА?

Свидетели сме на борбата между **патриотизма и либерализма,** чиято основна цел е глобализацията, насочена срещу **консерватизма, националните традиции и респективно срещу националната държава като преграда пред домогванията на финансовата олигархия,** която стои в основата на **космополитизма, обслужващ нейните интереси.** Тази олигархия живее от лихвите на **производителите и от борсовите спекулации на фондовите борси. Тя е най-нихилистично и космополитно настроена, поради естеството на нейната дейност и безграничната ѝ алчност.** Капиталистът-производител е също експлоататор, но той съзнава, че заедно със своите работници е част от нацията и се нуждае от националната държава. Той е склонен (под натиск или поради предвидливост) да отчете **нуждите и на работниците,** сиреч, трудът и производственият капитал **могат да бъдат патриотични.**

Така, работодатели и наемни работници могат да имат сходни интереси, за разлика от финансовия капитал, който може да обхожда различни страни по света и да не се нуждае в такава степен от националната държава и респ. от патриотизма като идея. Този капитал търси място за бърза печалба, без да е обвързан с работници-производители само от една определена държава.

Други структури, които имат особен афинитет към глобализацията, това са престъпните организации и най-вече нарко-картелите. Те имат интерес от *„свят без граници“*, от **слаби национални държави,** неспособни да упражняват контрол, при което дрогата може лесно и безпроблемно **да се пренася по целия свят, народите да я ползват, а печалбите на нарко-бароните да растат.**

Тези, които действат срещу националната държава използват коварни похвати, представяйки се за защитници на *„дискриминирани„* **маргинални групи.** Това е зловещ план, който включва дейности на **добре финансирани** *„правозащитни“* **организации,** в които участват заблудени младежи, както и полуинтелигенти с научни титли, **които за пари са готови да плюят на съвестта си.** Такива хора защитават гейове, транссексуални извратени типове, медицински идиоти и т.п. „маргинали".

Зловещата цел на *„правозащитниците“* е да накарат хората да *приемат ненормалното за ненормално, а нормалните трудови хора с нормални семейства и нормални деца да бъдат смятани за ненормални, неморални, насилници и какви ли не още грешници.* За съжаление в тази мръсна **игра се включват и хора с леви убеждения или по-скоро с леви етикети,** каквито има в страните от Източна Европа, но най-вече в Западна Европа и САЩ. **За щастие в България, макар и не всички, но повечето ляво-мислещи хора са по-нормални.**

Доц. Пламен Дамянов
ИИОЗ-БАН

Трябва да знаем истината, че когото някой защитава определени нестандартни *„нови идеи“* **винаги трябва да се запитаме – какви реални последствия ще имат реализирането им, какво се цели и кой има интерес от това ?** Ясно е, че финансовия капитал и транснационалните нарко-картели искат слаба национална държава. А за да се постигне това е нужно *да се разрушат традициите и нравствените ценности на нацията, които са в основата на нейното съществуване*. Така се постига **отслабване на държавата, която е пречка срещу властта и разгула на радетелите за** *„свободно движение на хора, стоки и капитали“*.

Реалните икономически субекти, които споменахме, имат **материален интерес от глобализацията и естествено те ненавиждат националните държави и патриотизма като тяхна духовна еманация.** Ударните политически сили на тези икономически структури са **социалдемократите, различните НПО, групирани около** *„Отвореното общество“* на **Джордж Сорос и масонските организации.** Тези апологети и борци за *„свят без граници“*, **за света като** *„глобално село“* и т.п. **пропагандни дивотии, за съжаление все още контролират управляващия елит на Европейския Съюз, който обслужва техните идеологеми и интересите на господарите им.** Всички сме свидетели как *„европейския елит“* загнездил се в **управляващите структури на ЕС се нахвърля върху всеки, който защитава националната държава и своя народ.** Красноречив е **примерът с Унгария** и нейния патриотично **настроен лидер Виктор Орбан**. Евро-глобалисти от всякакъв род (вкл. и нашите подлоги) чрез *„независимите“* **медии** непрекъснато изливат помия върху **унгарския държавник, използвайки шаблонните обвинения, че не е демократ, че е авторитарен, не спазващ** *„правата на човека“* **и т.н.** Същите медийни слуги охулват като популистки и крайно-десни патриотични формации като **Алтернатива за Германия, Френския Национален Фронт и подобни организации в Полша, Холандия, Италия и т.н.** Да не говорим за помията, която медиите контролирани от либералните безотечественици, изливат **срещу президента Владимир Путин, защото се стреми да направи Русия силна и просперираща национална държава.** Изобщо всеки, който защитава своя народ е обект на атаки от **клакьорите на Сорос** - той е наричан диктатор, фашист и какво ли не още.

Джордж Сорос

Интересен е въпросът за **отношението към патриотизма и тежненията за** *„свят без граници“* **на националната буржоазия и на работническата класа.** *Определено смятам, че по обективни причини наемните работници в по-голяма степен и по-трайно са патриотично настроени в сравнение с капиталистите.* Причината затова е, че работниците повече са свързани с Родината, защото макар да имат възможност д**а търсят препитание и извън страната,** там те по-лесно могат да бъдат подложени на експлоатация и унижения.

Хората на наемния труд по реална необходимост са патриоти, защото за тях е по-голям проблем да напуснат Родината, което е свързано с раздяла със семействата, навиците и т.н., за разлика от буржоазията, която лесно може да изнесе капиталите се, производството или да използва труда на чуждестранни работници, без да напуска страната си. Също така, работниците рискуват повече, защото отивайки в чужбина, там по-трудно могат да се защитят от дискриминация и безогледна експлоатация.

Така, въпреки, че и капиталисти и наемни работници се нуждаят от защитата на националната държава, последните повече имат нужда от нея и от своя народ като държавно-творчески елемент, основа на който са самите те. Разбира се, **финансовият капитал също е свързан с националната държава,** защото той не е анонимен (притежателите му принадлежат на определена нация). **Националната буржоазия, както и финансовите магнати,** колкото и да са алчни, трябва да знаят, че **техният капитал се нуждае от защита** в определени кризисни моменти, и ако заложат на космополитния нихилизъм, те са обречени.

Това предполага, че патриотизмът трябва да бъде осъзнат и от работници и от работодатели, за да могат по-добре да защитават своите интереси както пред финансовата олигархия, така и пред другите национални общности.

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ

РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Габриела МИХАЙЛОВА (редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОЕВ
Проф. дфн Нако СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01

ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД

Печат "Нюзпринт",
София, ул. "Тинтява" 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBGSF

Приемат се оригинали по стандарт 30 реда, 56 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приключен редакционно на 30.11. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа

ISSN 1310-8492

СВЯТ, КОЙТО ЗАЕДНО ЩЕ ПОСТИГНЕМ

До Общинската организация на БСП гр. Банско

Уважаеми другари,

Ако орлите на Пирин не помнят откога бият с крила ветровете;

ако Вихрен не знае, от кога с гранитни плещи подпира звездното небе над Банско;

България и света не забравят, кремачната твърд на духа на вашия град и вековната воля на банскалии за възход и пребъдване, за социална справедливост; за правда, за българщина и братство.

Идеите, винаги са били арматурата в бетона на ценностите, но вие,

Уважаеми другари,

от Общинската организация на БСП в Банско,

сте владетели на най-благородната от тях – идеята, която е, както писа Христо Ботев, *„спасител на всички народи от вековни тегла и мъки, чрез братски труд, свобода и равенство“* **- социалистическата идея!**

Организацията на социалистите във вашия град е учреде-

Минчо МИНЧЕВ

дадоха първия партизански отряд в България, още през лятото на 1941г.

В мобилизационния поход срещу фашизма, имената на 10 други достойни синове на Банско, отдадоха сили, младост и живот в неравната борба.

Великият поет и антифашист, името побрало непомръкващата гордост на Банско и България, огняноинтелигентът Никола Вапцаров, прозря епичният и безмилостен характер на борбата. Вгледан в утрешния ден, той намери своето място в живота и с

на другите двама Радоновци – **Иван Радонов**, заместник министър на промишлеността на НРБ, отговарящ за най-перспективния сектор – **електрониката** и **Лазар Радонов** – прославеният **генерален директор на** *„Камет“* - **Перник** и заместник генерален директор на металургични комбинат „Кремиковци“.

И най-яростните отрицатели на социалистическото съзидание не биха могли да отрекат, че на **гражданския фронт победите на Банско и банскалии, са свързани с името на Райна Балева – Първи секретар на ГК на БКП през 80-те години на миналия век.**

Уважаеми другари социалисти,

от славната организация на БСП в гр.Банско,

имам високата чест да подпиша това писмо до Вас, от името на **Централния политически съвет на политическа партия** *„Нова Зора“* - коалиционен **партньор на БСП на национално равнище.**

на на 7 ноември 1918г – само 4 дни преди по всички фронтове да замлъкнат **оръдията на Първата световна война.** Тогава, в кървавото зарево на победи и покруси, светът бе възправен и възроден от вярата, че подир толкова загуби тежки, ще загуби най-сетне и свойте вериги.

Това бе време на велика воля и твърдост, на несъкрушим оптимизъм и всеотдайност. И от орловото гнездо на социалистите в гр. Банско, идейно укрепна и излетя едно крилато ято на легендарни бойци – **Крум Радонов и Александър Пицин, съз-**

твърда решителност заяви: *„И напразно няма да се дам!“*.

С Ботевата песен на уста, той и неговите другари, подпечатаха със своя пример Червеното евангелие на антифашистката съпротива и със своята кръв подписаха окончателната присъда над фашизма.

В годините на съзидание, в епохата на най-грандиозния модернизационен процес в историята на България, организацията на социалистите в Банско излъчи възхитителния пример на **Сара Смедарчина** – Герой на социалистическия труд; **на Иван Колчагов** – едно от знаковите имена в **българския морски флот** и

На 17-ти ноември, ние проведохме своето **Първо национално съвещание,** след нашия **Трети редовен конгрес,** проведен през месец юли. На него, ние обсъдихме *„Визията за развитие на България“* – **един документ на Националния съвет на БСП, който е ново явление в годините на прехода.** Нашата оценка е, че този документ е насочен не толкова към партийните членове на БСП, които най-дълбоко разбират проблемите пред Отечеството днес, колкото към пасионарната част на българския народ, с който социалистите и родолюбците в България са призвани да водят борбата.

Ние, в *„Нова Зора“*, разглеждаме *„Визията“* **и като първа**

крачка към Единния народен фронт – една крайно необходима концентрация на националната енергия и воля за спасение на Отечеството.

Като председател на ПП *„Нова Зора“* имам ясния мандат **да Ви уверя, че ние непоклатимо и твърдо ще отстояваме идеите на** *„Визията“* **и ще се борим за тяхното осъществяване.**

Приемете нашите най-искрени поздравления за вашия вековен юбилей. Макар в град Банско да сме почти непознати, като партия, **в Разлог, в село Баня, в село Добърско и в село Бачево,** като организационен потенциал ние не сме за подценяване. Впрочем,

Единният фронт на борбата изисква всеотдайност и решителност и пълна мобилизация, в името на народа.

Поклон пред хората на социалистическата кауза в град Банско, отдали мечти, надежди и сили за България.

Поклон пред всички убедени радетели за правдата на един свят, който непременно ще се сбъдне.

И който заедно ще постигнем!

Да живее България!

С другарски поздрав,

Минчо Минчев

председател

на ПП „Нова Зора“

гр.София

28.11.2018г.

ISSN 1310-8492

МОМИНО

Трендафил ВАСИЛЕВ

Бяга момата! Бяга да скрие сърцето си.
Но подир нея препуска на кон ятаганът.
Черният хълм от коси непомилвани свети.
Бие ранена кръвта - до девето коляно.
Спира най-старият, вдига над болката лоб:
“Връщане няма! Старото - как да го помним!
Тук се покръстихме, тук вече имаме гроб.
Къщи ще вдигаме. Село ще бъде… Момино!”
Камък и сълзи. Чардаци - от горни по-горни.
Слепи огради - змия да не може да мине.
Само слънцето слиза свободно в дворовете,
само вятърът волно разрошва градините.
Люляков цвят от кьошетата тъмни извира.
Цвилят в оборите буйни коне - неседлани.
Песента лека-полека пак сила набира,
лудо играят ръце в одаи и в дюкяни.
Моминска шарка - по пъстротъкани сукмани.
Моминска стъпка хорото по момински люшка.
Момински знак по звънци и по гривни ковани.
Момински прапорец. Моминска сабя и пушка.

Книгата на Николай Стариков е с цена 14 лв. и може да се закупи от офиса на ул. “Пиротска” 3 в София, както и да се поръча с обикновен пощенски запис на стойност 16 лв. (14 лв. + 2 лв. за пощенската пратка), на адрес **София 1377, за Минчо Мънчев Минчев - до поискване**